

KONTRAPUNKT – FUGA

Nazwa przedmiotu

Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Kompozycja i teoria muzyki

Kierunek

Teoria muzyki

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	wykład	zbiorowe	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
☐	☐	☐	☐	☒	☒
Wybór z listy.	Wybór z listy.	Wybór z listy.	Wybór z listy.	ZO	ZO
ECTS					
				2	2

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60
punkty ECTS	4

Forma zaliczenia: Z – zaliczenie bez oceny I ZO – zaliczenie z oceną I E – egzamin

Koordynator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji	
Prowadzący przedmiot	dr hab. Marcin Kopczyński, profesor uczelni	<i>m.kopczynski@amfn.pl</i>

Metody kształcenia		Metody weryfikacji efektów uczenia się	
1.	analiza przypadków	1.	realizacja zleconego zadania
2.	prezentacja nagrań	2.	Wybór z listy.
3.	rozwiązywanie zadań	3.	Wybór z listy.
4.	praca indywidualna	4.	Wybór z listy.

CELE PRZEDMIOTU

Głównym celem nauczania przedmiotu *Kontrapunkt – fuga* jest przygotowanie studentów do samodzielnego analizowania faktury polifonicznej (w szczególności formy fugi) w utworach muzycznych i tworzenie własnych przykładów fug.

WYMAGANIA WSTĘPNE

- umiejętność czytania nut i znajomość podstawowej literatury polifonicznej,
- odpowiednie przygotowanie po dwóch latach nauki kontrapunktu w zakresie gatunków i kanonów.

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

- analiza wybranych fug z literatury muzycznej pod kątem budowy tematów, odpowiedzi, kontrapunktów (ich odmian), łączników, różnych wariantów budowy przeprowadzeń i łączników, różnych możliwości budowy całej fugi, związków harmonicznym pomiędzy poszczególnymi komponentami formy (praca z nutami i nagraniami),
- ćwiczenia, polegające na komponowaniu przez studentów poszczególnych części składowych fugi (tematy, odpowiedzi, łączniki wewnętrzne do następnego wejścia duxu itp.),
- komponowanie wielu zróżnicowanych tematów z odpowiedziami, pod kątem późniejszego ich wykorzystania w komponowaniu poszczególnych fug,
- pierwsza samodzielna fuga 2-głosowa, pisana odcinkami po konsultacjach z pedagogiem (dotyczących zwłaszcza prawidłowego przebiegu harmonicznego łączników), na temat zadany przez pedagoga,
- druga fuga 3-głosowa, napisana na własny temat lub ewentualnie podany przez pedagoga (pedagog podaje także schemat harmoniczny fugi, ilość przeprowadzeń).

Podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Pedagog ma wgląd w prace studenta na różnym ich etapie, koryguje błędy, ocenia ćwiczenia pod kątem umiejętności wykorzystania wiedzy o budowy fugi, przyswojonej podczas analiz wielu różnych przykładów z literatury muzycznej.

Student przynosi na zaliczenie z oceną napisane w semestrze zadania.

semestr II

- kolejne fugi (4-6) o wzrastającym stopniu trudności (wprowadzenie 4 i 5-głosu, modyfikowanie przebiegu harmonicznego fugi, wprowadzenie stretta w ostatnim przeprowadzeniu, praca nad kodą fugi, jedna z fug 4-głosowych podwójna, jedna z fug wokalna, praca nad fugą 5-głosową 3-tematyczną),
- analiza najbardziej skomplikowanych w budowie fug 2- i 3-tematycznych o tematach wprowadzanych kolejno, fuga podwójna o tematach wchodzących równocześnie, analiza odpowiednich przykładów z literatury muzycznej.

Podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Pedagog ma wgląd w prace studenta na różnym ich etapie, koryguje błędy, ocenia ćwiczenia pod kątem umiejętności wykorzystania wiedzy o budowy fugi, przyswojonej podczas analiz wielu różnych przykładów z literatury muzycznej.

Znajomość podstawowych wiadomości teoretycznych dotyczących budowy fug oraz ocena wszystkich konstrukcji napisanych przez studenta (główne kryterium oceny).

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	zna literaturę muzyczną na poziomie podstawowym	P6_K_W01
	zna modele formalne i funkcje elementów dzieła muzycznego	P6_K_W02
	zna metody rozwijania wyobraźni muzycznej	P6_K_W07
Umiejętności	opracowuje materiały dydaktyczne	P6_K_U02
	wykonuje pogłębioną analizę formalną, harmoniczną i kontrapunktyczną	P6_K_U03
	analizuje zapisy nutowe i notacyjne systemy historyczne	P6_K_U07
Kompetencje społeczne	rozumie znaczenie systematycznego pogłębiania wiedzy teoretycznej	P6_K_K01

LITERATURA PODSTAWOWA

- J.M.Chomiński, *Historia harmonii i kontrapunktu*, t. I – III, Kraków 1958-90.
- K.Sikorski, *Kontrapunkt*, t. III, Kraków 1953-57.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- H.Feicht, *Polifonia renesansu*, Kraków 1957.

Utwory do analizy:

- J.S.Bach, *DWK t.I i II*
- J.S.Bach, *Toccaty na fortepian (klawesyn)*
- J.S.Bach, *Die Kunst der Fuge*,
- C.Franck, *Preludium*, fuga i wariacja
- M.Mendelssohn: *Preludia i fugi organowe*
- D.Szostakowicz: *Fuga z Kwintetu fortepianowego*
- W.Lutosławski: *Preludia i fuga*

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktów (jeśli potrzeba)

1. Należy wskazać adres internetowy zasobu.

Data modyfikacji	Wprowadź datę	Autor modyfikacji	
Czego dotyczy modyfikacja	czcionka Calibri, rozmiar 11, używać punktów (jeśli potrzeba)		